ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΤΑΧ. ΙΛΙΣΙΩΝ

ΕΛΛΑΣ

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ

Περιοδος Β' - Χρόνος 17ος Γραφεία: Λιβύης 22 ΙΛΙΣΙΑ Τηλ. 7750983 Αριθμ. φύλλου 100 Δρχ. 100 ΦΛΕΒΑΡΗΣ-ΜΑΡΤΗΣ-ΑΠΡΙΛΗΣ 1994

Ο νέος Νομάρχης στο χωριό μας

Στις 2 Μαρτίου 1994 επισκέφθηκε το χωριό μας ο νέος Νομάρχης του νομού μας κ. Σπυρίδων Τυροδήμος. Ο πρόεδρος του χωριού μας κ. Φακίτσας με μέλη του κοινοτικού Συμβουλίου και αρκετούς χωριανούς του καλωσόρισε και του εξέθεσε τα προβλήματα του χωριού μας. 1) Η βελτίωση και ασφαλτόστρωση του δρόμου Διστρατο φτέρης - Βαθύκαμπου - Κρυονερίου. 2) Βελτίωση και ασφαλτόστρωση του επαρχιακού δρόμου Νο 20 του τμήματος Διασταύρωση Καλλονής - Ναζαίων. 3) Συντήρηση των εσωτερικών δρόμων της Κοινότητος. 4) Ύδρευση. Ο πρόεδρος ανέφερε για την ύδρευση του οικισμού Αντρειά ότι αντιδρούν ορισμένοι κάτοικοι των Ναζαίων και έχουν υπογράψει το 90% και τις υπογραφές θα τις στείλουν στην Νομαρχία. Ο κ. Νομάρχης είπε κακώς αντιδρούν και το νερό δεν είναι κανενός. Είναι για όλους. Ο συγχωριανός μας Χρήστος Ζώης αναφέρθηκε για την ύδρευση του οικισμού Φτέρης που ειδικά το καλοκαίρι δεν έχουν νερό. Πρότεινε να παρθεί το νερό από πηγή που είναι 300 μέτρα από το υδραγωγείο πλην όμως αντιδρούν κάτοικοι που ποτίζουν ενώ μπορεί να ποτίζουν από τον Άραχθο. Ο κ. Νομάρχης είπε ότι προτεραιότητα θα δώσει για έργα υδρεύσεως και είπε να πάρει απόφαση το κοινοτικό συμβούλιο και έως τέλος Μαρτίου να σταλεί στην Νομαρχία για να πάρει χρήματα η Κοινότητα. Έγινε συζήτηση για την γέφυρα στον Άραχθο. Κατεβαίνοντας από την Ραμιά με τους συνοδούς του σταμάτησε στη θέση Αγρίλια όπου εβρίσκετο ο πρόεδρος της Κοινότητός μας κ. Φακίτσας και ο πρόεδρος Διστράτου κ. Απόστολος Φλώρος. Οι δυο πρόεδροι ανέπτυξαν την ανάγκη να γίνει η Γέφυρα για τη σύνδεση και ανάπτυξη της περιοχής. Ο κ. Νομάρχης διαπίστωσε την ανάγκη να γίνει η γέφυρα πλην όμως κοστίζει 3 - 4 δισεκατομμύρια δραχμές που δεν υπάρχουν. Έγινε συζήτηση με τους κατοίκους για μία άλλη γέφυρα εκτός από αυτή με λιγότερα βάθρα που να περνάνε ελαφρότερα οχήματα. Ο κ. Νομάρχης είπε οτι το θέμα θα το θέσει στο Περιφερειακό Συμβούλιο.

Ο Επαρχιακός Δρόμος Νο 20 από διασταύρωση Καλονής - Ναζαίων - Βαθύκαμπου μήκος 7.500 μέτρων είναι σχεδόν εγκαταλειμμένος. Το 1972 έγιναν ορισμένα τεχνικά και από τότε δεν ξαναδόθηκαν χρήματα για να συνεχισθούν τα έργα, πλην από ένα Γκρέιντερ που για λίγες ώρες προσπαθεί να συντηρήσει τα καταστραφέντα χαντάκια. Και να γίνουν τα χαντάκια μόλις πιάσουν οι πρώτες βροχές καταστρέφονται από τα φορτηγά - ανατρεπόμενα αυτοκίνητα που προμηθεύονται αμμοχάλικα από τον Άραχθο για όλη την περιοχή Ανατολικών και Δυτικών χωριών της περιοχής Τζουμέρκων. Ο κ. Πρόεδρος της Κοινότητάς μας πάντοτε προσπαθεί να βελτιώνει σε ορισμένα σημεία που τον χειμώνα είναι αδιαπέραστα πλην όμως δεν έχει χρήματα για περισσότερες εργασίες. Με τον ερχομό στις 2 Μαρτίου του κ. Νομάρχη ο κ. πρόεδρος είπε και για τον Νο 20 δρόμο για άσφαλτο έως τους Ναζαίους. Πριν γίνει άσφαλτος χρειάζεται ο δρόμος σε ορισμένα σημεία διαπλάτυνση και τοίχους αντιστηρίξεως γιατί ο δρόμος είναι στενός και σχεδόν πουθενά δεν διασταυρώνονται τα αυτοκίνητα. Ένας αρμόδιος μηχανικός της Νομαρχίας ας επισκεφθεί το Δρόμο Νο 20 και θα διαπιστώσει την κατάστασή του. Είναι κρίμα ο Δρόμος αυτός να είναι κοντά στο ποτάμι Άραχθο και να μην είναι τουλάχιστον χαλικοστρωμένος.

Για τον Δρόμο Φτέρη - Βαθύκαμπο - Κρυονέρι όταν γίνει άσφαλτος χρειάζεται σε ορισμένα σημεία στηθαία ασφάλειας. Συγκεκριμένα από την οικία Κων/νου Ζαχαρή έως την θέση Μήλια και απο Βαθύκαμπο Κρυονέρι στη θέση Στεφάνι. Είναι απαραίτητα γιατί και εδώ είναι στενός ο δρόμος και το χειμώνα πιάνει παγωνιά. Στη θέση Ζαχαρή έως ένα σημείο εάν είναι δυνατόν να μπει διπλή σειρά στηθαίων είναι πολύ πικίνδυνο το σημείο αυτό.

Νίκος Θεοδωράς

Χρονογράφημα

«Ω, Πάσχα, λύτρον λύπης»

Σπύρου Γιάννου

Η πιο μεγάλη γιορτή του ορθόδοξου εορτολογίου είναι το Πάσχα, η Πασχαλιά, η Λαμπρή, η Ανάσταση. Σε αντίθεση οι Δυτικοί γιορτάζουν λαμπρότερα τα Χριστούγεννα.

Ο ελληνορθόδοξος λαός ειδικότερα, ακόμα και σήμερα που πολλά έχουν αλλάξει, εξακολουθεί να γιορτάζει με λαμπρότητα τη Λαμπρή, διατηρώντας και εκπληρώνοντας πολλά από τα πατροπαράδοτα έθιμα. Πάλι καλά.

Δεόντως πλουτισμένα φυσικά τηρούνται τα έθιμα που έχουν σχέση με το φαγοπότι. Πλούσιο το πασχαλινό τραπέζι. Μάλιστα, πέφτει και το σχετικό αρχαιοπρεπές ρητό, για να νομιμοποιήσει το «περιδρόμιασμα»: «Φάγωμεν, πίωμεν, αύριον γαρ αποθνήσκομεν» —«Ας φάμε κι ας πιούμε, γιατί αύριο μπορεί και ν' αποθάνουμε »— κούφια νά 'ναι η ώρα... Και πολλοί καλόπιστοι χριστιανοί νομίζουν πως κάποιο ιερό βιβλίο της Εκκλησίας το γράφει, πράγμα εντελώς λαθεμένο.

Ας γυρίσουμε, όμως, και πάλι στο Πάσχα. Ο υμνωδός γράφει, λοιπόν, ότι το Πάσχα είναι «λύτρον λύπης», που σημαίνει ότι το Πάσχα διώχνει τη λύπη, ελευθερώνει τον άνθρωπο-πιστό χριστιανό από τη λύπη και φέρνει τη χαρά και αγαλλίαση της ψυχής. Κι αυτό γίνεται γιατί: «Χαράς τα πάντα πεπλήρωται της Αναστάσεως την πύραν ειληφότα...». Δηλαδή, «Γέμισαν τα πάντα, όλος ο κόσμος, από χαρά, παίρνοντας το φως της Ανάστασης».

Ο Άδης, ο θάνατος νικήθηκε κι ο Χριστός αναστήθηκε κι όλοι κι όλα τώρα χαίρονται. «Ο αναστάς Κύριος» τούτο το χαιρετισμό απευθύνει στους μαθητές του κάθε φορά που τους συναντάει: «Χαίρετε» και «Ειρήνη υμίν».

Δίκαια, λοιπόν και με αγιογραφική θεμελίωση και προτροπή στις λαμπριάτικες μέρες, «δώστε του χορού να πάει, τούτη η γη θε να μας φάει». Και σωστά καταναλώνουμε άφθονο το ευλογημένο από το θεό κρασάκι —κι όχι μόνο— και καταβροχθίζουμε το καλοψημένο «σφαχτό» αρνάκι βυζαχτάρικο ή κατσικάκι. Μόνο, λιγάκι προσοχή οι λίγο-πολύ ηλικιωμένοι, γιατί τα βλογημένα ανεβάζουν τη χοληστερίνη.

«Νηστεύσαντες και μη νηστεύσαντες ευφράνθητε», γράφει κι ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος για τις λαμπριάτικες μέρες. «Ευφράνθητε πάντες», συνεχίζει ο Άγιος. Αλλά πόσο πραγματικό είναι αυτό σήμερα; Τρώνε, πίνουν, χαίρονται, έχουν ειρήνη και αγάπη «πάντες» στις μέρες μας; Η απάντηση είναι φανερή και τραγική συνάμα.

Και τα παιδιά του νηπιαγωγείου ξέρουν πια πως ο κόσμος, ο πλανήτης μας, είναι ένα σώμα καταματωμένο. Από τους δεκάδες μικρούς και μεγάλους πολέμους, από τα μεγάλα συμφέροντα των μεγάλων της γης, από τις αδικίες και τις κακίες του κόσμου τούτου. Κάθε χρόνο και περισσότεροι άνθρωποι, δεκάδες εκατομμύρια πεθαίνουν από την πείνα —τα πιο πολλά είναι παιδιά.

Ακόμα και τις άγιες τούτες μέρες, που εμείς που θέλουμε να λεγόμαστε χριστιανοί θα βαρυστομαχιάσουμε από το ψητό και το πιοτό —Θεέ μας συγχώρα μας— κάμποσοι συνάνθρωποί μας, «αδελφοί μας εν Χριστώ», λένε «το ψωμί ψωμάκι». Κυριολεκτικά πεθαίνουν της πείνας. Κι εμείς «πέρα βρέχει». Το πολύ-πολύ να δώσουμε κάποιες δραχμούλες στον έρανο της Ενορίας ή του Ερυθρού Σταυρού —αν δώσουμε— και... ξωφλήσαμε. Κάναμε το καθήκον μας. Έχουμε ήσυχη τη συνείδησή μας σα χριστιανοί κι άνθρωποι. Φτάνει όμως;

Για το 1/4 του πληθυσμού της γης, κάπου 1,5 δισεκατομμύριο ανθρώπους, δεν θα έρθει η Ανάσταση. Αυτοί δε θα κάμουν Πάσχα. Δε θα λυτρωθούν από τη λύπη. Θα έχουν συνέχεια Μεγάλη Βδομάδα, εβδομάδα των Παθών, Μεγάλη Παρασκευή. Ο Χριστός γι' αυτούς θα μένει σταυρωμένος για πολύ. Ως πότε; Μέχρι να ευαισθητοποιηθούν οι πάντες, οι ισχυροί της γης, οι χορταμένοι, οι έχοντες για τους μη έχοντες, τους αδικημένους. Μέχρι ο καθένας μας και όλοι μαζί αναλάβουμε τις ευθύνες μας και πράξουμε το «κατά δύναμιν». Για να γίνει Ανάσταση σ' όλο τον κόσμο, σ' όλους τους ανθρώπους.

Καλή Ανάσταση. Ειρήνη ημίν.

1994 ΕΤΟΣ ΚΩΣΤΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

100 χρόνια από τον θάνατό του

Κρυστάλλη το τραγούδι σου
στέκουν το ηχολογάνε
και του καιρού το πέρασμα
και των ωρών οι γύροι

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

1868 - 1894

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Σύλλογος μας βρίσκεται στην ευχάριστη θέση να σας ενημερώσει για μια πολιτιστική εκδήλωση που θα γίνει στις 18 Απρίλη ημέρα Δευτέρα και ώρα 8 μ.μ. στο Θέατρο «Λήδρα» στην Πλάκα Κέκροπος 12, για τα 100 χρόνια από το θάνατο του Συμπατριώτη μας Ηπειρώτη — Τζουμερκιώτη — Κώστα Κρυστάλλη.

Το θέατρο παραχωρείται δωρεάν από τον κύριο Χρήστο Κόκκινο για την εκδήλωσή μας και όσοι θα μπορούν να παρακολουθήσουν την παράσταση του έργου «Χαρτοπαίκτης» του Χουρμούζιου, όπου παίζει η συγχωριανή μας κα Γ. Ζωή.

Την κεντρική ομιλία, θα κάνει ο καθηγητής της Κοινωνιολογίας του Πάντειου Παν/μίου Αθηνών κος Β. Φίλιας.

Επίσης θα απαγγείλει ποιήματα η κα Ζωή, ο κος Βαφειάς και ο Νίκος Βερλέκης και η λογοτέχνης ποιήτρια Άννα Θήβα. Θα παραστούν και συγγενείς του ποιητή.

Την εκδήλωση θα πλαισιώσει και ένα κλαρίνο που θα παίζει σκοπούς από την περιοχή μας με σκοπούς του «βουνού και της στάνης» όπως έχει καθιερωθεί η προσωνυμία του ποιητή μας. Με την εκδήλωση μας αυτή θα πρέπει να τιμήσουμε και τον τίτλο του Συλλόγου μας Πολιτιστικός Σύλλογος Κεντρικιωτών «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ».

Σας περιμένουμε
Από το Δ.Σ.

◆ ◆ ◆

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ ΚΟΒΕΙ ΤΗΝ ΠΙΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΒΡΑΒΕΥΕΙ ΕΠΙΛΕΚΤΑ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Σε μια ατμόσφαιρα επιβλητική και μεγαλόπρεπη, στις 16 του Γενάρη 1994, ο Ηπειρωτικός Σύλλογος της πόλης, στη μεγάλη και όμορφη αίθουσα των εκπαιδευτηρίων «Θεομήτωρ» έκοψε την καθιερωμένη πίτα του και θέλοντας να τιμήσει επίλεκτα μέλη και φίλους του Συλλόγου, για την πνευματική, ηθική και υλική τους προσφορά στο Σύλλογο, παρουσίασε την ίδια ώρα τη σεμνή εκδήλωση της βράβευσης των επιλεγέντων, με την απονομή σ' αυτούς αργυράς αναμνηστικής πλακέτας.

Κατάμεστη η μεγάλη και σύγχρονη αίθουσα και μοναδική στην ομορφιά της. Πρόσφερε με τη γοητεία της αρχοντικής της εμφάνισης και την πανοραματική διάταξη των βαθμιδωτών καθισμάτων, όχι μόνο την άνεση στους προσκεκλημένους αλλά και το μεγαλείο του θεάματος.

Μια τεράστια αίθουσα που όλοι βλέπουν και όλοι ακούνε όλους, μετράει πολύ στην επιτυχία μιας εκδήλωσης σαν αυτή που με τόση προσοχή, τέχνη και υπομονή μόχθησε να παρουσιάσει **το άξιο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, με Πρόεδρο τον αεικίνητο Χαράλαμπο Κολιοφώτη, Γενικό Γραμματέα τον Αθανάσιο Μήτση, Αντιπρόεδρο τον Ιωάννη Κωστούλα, Ταμία την Λαμπρινή Τασούλα και μέλη τους: Ουρανία Κοντογιώργου, Γεωργία Ζανίκα, Σταύρο Τσακαμένο.**

Πολλοί οι καλεσμένοι του Ηπειρωτικού Συλλόγου, κι όλοι εκλεκτοί. Εκλεκτό και χαρούμενο και το μεγάλο πλήθος της εκδήλωσης, που ανυπομονεί χαρούμενο να δει το κόψιμο της πίτας, ν' ακούσει το λόγο του Προέδρου, να δει τους βραβευόμενους, ν' ακούσει και το δικό τους λόγο. Ανυπομονεί πάντα γελαστό και πρόσχαρο, να καμαρώσει τα λεβέντικα νιάτα του χορευτικού συγκροτήματος να στροβιλίζονται στο χορό και στους ήχους του γλυκόηχου κλαρίνου. Κι ύστερα να γευθεί χορταστικά τις νοστιμιές της Ηπειρώτικης αρχοντιάς.

Ανάμεσά μας ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Αλέξ. Παπαδόπουλος. Οι βουλευτές κ. Κολιοπάνος, ο κ. Στεφ. Τζουμάκας, ο κ. Γεωργ. Τρυφωνίδης. Ο Δήμαρχος της πόλης Θεόδωρος Γεωργάκης, ο τέως Κων. Δελλαπόρτας, Δημοτ. Σύμβουλοι, εκπρόσωποι των εφημερίδων «Ηπειρωτικόν Μέλλον» και «Θεσπρωτικά Νέα» και η κ. Βάνα Ζωγραφάκη, εκδότρια της εφημερίδας «Η Φωνή της Ηλιούπολης». Δικρίναμε ακόμη και πολλούς Προέδρους Συλλόγους και Σωματείων.

Οι υποψήφιοι για βράβευση δεκατέσσερις (14) συνολικά, στην πρώτη δεξιά θέση της αίθουσας:

1. **Ιωάννα Παππά,** σύζυγος του αειμνήστου Προέδρου Χριστ. Παππά.
2. **Δημ. Σπέντζος,** ο μεγαλέμπορος, για την υλική του προσφορά.
3. **Κώστας Ι. Παππάς,** για την πνευματική του προσφορά.
4. **Αρισ. Αράπης,** έμπορος, για την υλική του προσφορά.
5. **Περικλής Ρότσος,** για την καλλιτεχνική του προσφορά.
6. **Αφοί Κολομβούνη,** έμποροι, για την υλική τους προσφορά.
7. **Φίλιππος Μπότος,** έμπορος, για την υλική του προσφορά.
8. **Νικ. Στέφος,** έμπορος για την υλική του προσφορά.
9. **Σπύρος Τασούλας,** επαγγελματίας, για την υλική του προσφορά.
10. **Δημ. Βάγιας,** για την καλλιτεχνική του προσφορά.
11. **Σωτήριος Ζιάκας,** αρτοποιός, για την υλική του προσφορά.
12. **Ευάγ. Αγγελάτος,** αρτοποιός, για την υλική του προσφορά.
13. **Ηλίας Διαμαντής,** αρτοποιός, για την υλική του προσφορά.
14. **Σταύρος Τσακαμένος,** αρτοποιός, για την υλική του προσφορά.

Σεμνός, σύντομος και περιεκτικός ο λόγος του Προέδρου του Ηπειρωτικού Συλλόγου. Καλοσωρίζει τους προσκεκλημένους και στέλνει τις θερμές του ευχές προς όλους. Αναφέρεται στους δύσκολους καιρούς και στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας. Τονίζει τα αγαθά αποτελέσματα της ειρήνης, της ενότητας και της ανθρωπιάς. Αποδίδει την επιτυχία του Συλλόγου και την πρόοδό του

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ

Το 1975 πέθανε ο Αλέξανδρος Λαμπροβασίλης του Ιωάννου, κάτοικος Κεντρικού, πατέρας πέντε παιδιών και παππούς καμιά δεκαριά εγγονιών.

Στις κοινωνικές στήλες των εφημερίδων κάπως έτσι αναφέρονται οι κηδείες ή τα μνημόσυνα αγαπημένων μας προσώπων. Γράφονται ακόμη πέντε έξι αράδες και αυτό είναι όλο.

Πέρασαν 19 χρόνια από τότε και κάποιοι μπορεί να μην τον θυμούνται και είναι λογικό, γιατί η ζωή προχωράει μπροστά και ο χρόνος απαλύνει τον πόνο και εξασθενεί τη μνήμη.

Το όνομά του δεν θα το βρείτε σε ιστορικά βιβλία ούτε σε καμιά πολιτική βιβλιοθήκη, αλλά αν ψάξει κανείς στις μνήμες των ανθρώπων του μικρού χωριού ίσως βρει πολλά και ενδιαφέροντα πράγματα για τον μπάρμπα-Αλέξη.

Τι να πρωτογράψει κανείς γι' αυτόν τον υπέροχο άνθρωπο όταν μάλιστα διακατέχεται από ένα ποταμό συναισθημάτων. Από τις διηγήσεις των φίλων και των συγγενών πολλές φορές αισθάνομαι ότι δεν έχει φύγει ποτέ από κοντά μας.

Βαρύς χειμώνας έξω και η Πρωτοχρονιά να φθάνει. Αγωνία στους συγγενείς και ιδιαίτερα στα εγγόνια του, αν ο (Αη-Βασίλης) τα καταφέρει να φθάσει από τα Πολίτσινα στο Κρυονέρι. Ξαφνικά κάποιο από τα πιτσιρίκια φωνάζει, έρχεται ο μπάρμπα-Αλέξης, «ξικαμπάει πέρα απ' το στιφάν» και το μαντάτο περνάει από στόμα σε στόμα. Τα εγγόνια του μαζεύονται γύρω από την καταπληκτική αυτή φιγούρα, που μ' έναν ντουρβά καλούδια μοιράζει το χαμόγελο και την αγάπη του περίσσια.

Οι γαμπροί του μαθαίνουν το μαντάτο και σταματούν το τριαντάφυλλα και τη δηλωτή στη μέση όχι από φόβο αλλά από σεβασμό. Άγιος άνθρωπος ο μπάρμπα-Αλέξης, πάντα πρόθυμος να βοηθήσει όλους τους χωριανούς του. Δεν άκουγε από το στόμα του κακιά κουβέντα και για όλους είχε έναν καλό λόγο.

Η καλωσύνη του πολλές φορές τον έβαζε και σε μπελάδες. Δεν ήταν λίγες οι φορές που το σπίτι του ήταν καταφύγιο των ανταρτών και των ταλαιπωρημένων και την άλλη μέρα το πρωί γραμμή για το Μυρόφυλλο - ας είναι καλά οι άνθρωποι.

Ή πάλι αυτή η ιστορία με τον καπνό είναι ανεκδιήγητη. Ξέμεινε ένα βράδυ στο καφενείο του χωριού ο ενωματάρχης και ο μπαρμπα-Αλέξης τον φιλοξενεί στο σπίτι του. Η κυρά-Λαμπρινή, η γυναίκα του, μια καταπληκτική φυσιογνωμία, τους ετοιμάζει κάτι να τσιμπήσουνε. Αφού φάγανε, σταθήκανε στο τζάκι να κάνουνε ένα τσιγάρο. Προς ένδειξη καλής φιλοξενίας βγάζει την καπνοσακούλα και στρίβει ένα λαθραίο —και για να λέμε και του στραβού το δίκιο, εκείνη την εποχή το στριφτό τσιγάρο απαγορεύονταν— και όπως καταλαβαίνετε, την άλλη μέρα ο μπαρμπα-Αλέξης βρέθηκε στο τμήμα.

Το σπίτι του πάντα ανοιχτό και φιλόξενο, ένα από τα καλύτερα του χωριού, με μια καταπληκτική θέα και με μια αρχιτεκτονική μοναδική, με το αλώνι του, τα πεζούλια του, τις καμάρες και τα υπέροχα παράθυρα. Κτισμένο πάνω σε μια πλαγιά και το πράσινο γύρω-γύρω να φουντώνει και πέρα στο πηγάδι τα φιλίκια με τα πουρνάρια να φτιάχνουν ένα τοπίο μαγευτικό.

Ξεχωριστή προσωπικότητα ο μπαρμπα-Αλέξης για τα δεδομένα του χωριού. Τέλειωσε το σχολαρχείο στα Άγναντα και έκανε το δάσκαλο για κάμποσα χρόνια στα γύρω χωριά.

Το 1922 βρέθηκε να πολεμάει στο Σαγγάριο ποταμό για τη μεγάλη ιδέα του Βενιζέλου, αλλά προδόθηκε, όπως ολόκληρο το ελληνικό έθνος και γύρισε πίσω στην πατρίδα του μ' ένα τραύμα διαμπερές στο στόμα.

Παράσημο ανδρείας, τιμητικές διακρίσεις, σεβασμός και αγάπη απ' όλους είναι απ' αυτά που ταίριαζαν σ' αυτόν τον άνθρωπο και τα είχε πλουσιοπάροχα.

Είναι λίγες οι γραμμές που φιλοξενεί η εφημερίδα, και δε φτάνουν για να γράψει κανείς έστω και λίγα λόγια για τον Αλέξανδρο Λαμπροβασίλη, γιατί χρειάζονται σελίδες ολόκληρες.

Ζητώ συγγνώμη από τους συγγενείς αν παρέλειψα κάτι από τα γεγονότα, στα οποία αναφέρομαι.

Τα ανέσυρα όλα αυτά από τα συρτάρια της μνήμης μου, τώρα που πήγε κοντά του η κυρά-Βικτωρία, η πιο μεγάλη του κόρη (πέθανε στις 21 Γενάρη), που είχε πάρα πολλά στοιχεία του, που την έκαναν να ξεχωρίζει.

Η καλωσύνη της και η γλυκύτητα που είχε μέχρι την τελευταία στιγμή, είναι κάτι που σπάνια βρίσκει κανείς σήμερα. Είναι γεγονός πως όταν φεύγει κάποιος από τη ζωή, γεμάτος ευγενικά αισθήματα εκφράζουμε ότι καλύτερο έχουμε μέσα μας. Τι καλός άνθρωπος που ήτανε! κ.λπ.

Για την κυρά-Βικτωρία αυτό δεν αρκεί, γιατί δεν ήτανε απλώς ένας καλός άνθρωπος, ήταν και θα είναι για πάντα κάτι μεγαλύτερο, πιο πλούσιο σε συναισθήματα, ψυχή γεμάτη αυταπάρνηση, που δε σκέφτηκε ποτέ την υστεροφημία.

Είχε ένα τρόπο δικό της ν' αντιμετωπίζει τη ζωή και χωρίς να σκέπτεται το προσωπικό της συμφέρον, πολλές φορές γινότανε θυσία για τους άλλους, κάτι που λείπει σήμερα στην κοινωνία που ζούμε, μια κοινωνία χωρίς αξίες, που καθημερινά υποβαθμίζει και φθείρει τις ανθρώπινες σχέσεις.

Η κυρα-Βικτωρία άντεξε σ' αυτόν τον κατήφορο και άφησε πίσω της το δικό της στίγμα, που θα μείνει για πάντα.

Κυρα-Βικτωρία, ήσουν και θα είσαι για όλους μας ένας υπέροχος άνθρωπος.

Μπαρμπα-Αλέξη, θα σε θυμόμαστε για την παρακαταθήκη συναισθημάτων και αξιών που άφησες πίσω.

ΟΙ ΥΠΕΡΟΧΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΔΕ ΦΕΥΓΟΥΝ ΠΟΤΕ.

Κοινοτικό γραφείο
Κεντρικού
Τηλ.: 0685 71295

Ο Γραμματέας της Κοινότητας Κεντρικού βρίσκεται κάθε πρωί στο γραφείο και είναι πρόθυμος να εξυπηρετήσει κάθε χωριανό.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ράβε ξήλωνε δουλειά να μη σου λείπει ή Τ' έχεις Γιάννη μ', τ' είχα πάντα...

Του Σπύρου Γιάννου

Όχι, δε θα πολιτικολογήσουμε, δε θα διαφωνήσουμε, δε θα κάνουμε σκληρή αντιπαράθεση με κανένα. Ούτε με την κυβέρνηση, ούτε με την αντιπολίτευση, αξιωματική και μη. Απλά και σταράτα θα πούμε τον καημό και τον πόνο μας στο χαρτί. Καημό που καίει τον πολύ κοσμάκη, το λαουτζίκο. Αυτόν τον κυρίαρχο —δυστυχώς μόνο μια φορά στα τέσσερα χρόνια— ελληνικό λαό, που είναι κυρίαρχος όταν ψηφίζει. Μόνο τότε. Τ' άλλα τρία χρόνια είναι το υποζύγιο των κυβερνώντων και των ετοιμαζόμενων να κυβερνήσουν την άλλη τετραετία.

— Για ποιο πράγμα, λοιπόν, μιλάς και μάλιστα πολιτικολογείς; θα με ρωτούσε κάποιος, αν μπορούσε.

— Μα για τη Δημόσια Διοίκηση, τη Φορολογία, την Υγεία, την Εκπαίδευση. Για τη ΔΕΗ, τον ΟΤΕ, την ΕΥΔΑΠ, τις συγκοινωνίες... Δε βλέπετε την κοσμογονία που γίνεται; Καινούργιοι νόμοι, βαθμολόγια, μισθολόγια, μίνι-φορολογικό —που να δούμε και το μάξι— νέες συγκοινωνίες, νέος νόμος και προϊστάμενοι στην Εκπαίδευση, απολύσεις και νέες προσλήψεις στη ΔΕΗ και τόσα άλλα νέα και ωραία.

— Ε, και δεν είναι ουτούνα καλά κι άγια; Δεν είναι σωστό και δίκαιο έργο η αποκατάσταση των αδικιών; Η υποστήριξη των λαϊκών τάξεων; Η εξασφάλιση του εισοδήματος των εργαζομένων από τον πληθωρισμό; Το Εθνικό Σύστημα Υγείας;

- Και βέβαια σωστά και σωτήρια είναι αυτά, αλλά πού τα βλέπεις εσύ κι εγώ —ο θεόστραβος— δε τα βλέπω; Άλλαξε ή θ' αλλάξει η Δημόσια Διοίκηση, αν οι υπάλληλοι θα έχουν πέντε βαθμούς αντί για δέκα; Χωρίς να καταργηθεί το ρουσφέτι, που καταρρακώνει την προσωπικότητα του πολίτη και αχρηστεύει το βουλευτή; Νομίζεις ότι **όλοι οι πολίτες** θα εξυπηρετούνται γρήγορα και σωστά από **χαμογελαστούς υπαλλήλους;** Ή ότι η Εκπαίδευσή μας με τους νέους Προϊσταμένους, Δ/ντές, Συμβούλους κ.λπ. με ένα **6,83%** του Προϋπολογισμού του Κράτους θα γίνει άριστη, ώστε να εξασφανιστούν τα κάθε είδους φροντιστήρια που ξεζουμίζουν το ήδη ξεζουμισμένο από την ακρίβεια ισχνό εισόδημα του μέσου εργαζόμενου. Ή ότι θα κάνεις εγχείριση σε δημόσιο νοσοκομείο χωρίς φακελάκι; Ή ότι θα πηγαίνεις στη δουλειά σου με τις δημόσιες συγκοινωνίες στην ώρα σου, σώος και αβλαβής; Ή ότι ο ΟΤΕ θα σου βάζει τηλέφωνο σ' ένα μήνα και θα επιδιορθώνει τη βλάβη σε 1 - 2 μέρες; Ε, αν περιμένεις να γίνουν όλα τούτα κι άλλα τέτοια πράσινα άλογα —προς Θεού δεν ειρωνεύομαι την κυβέρνηση, αλλά ο λαός δεν λέει γαλάζια άλογα, τι φταίω;— τότε, φίλε μου, νυχτώθηκες πολύ μακριά. Πάρα πολύ μακριά, σου λέω.

Κι όμως, φίλοι μου, οι **«εταίροι»** μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πρώην ΕΟΚ έχουν πετύχει όλα αυτά κι άλλα ακόμα. Θ' αναφέρω μερικά απλά πράγματα από την προσωπική μου πείρα κατά την 5ετή παραμονή μου στη Γερμανία. Ποτέ δεν υπήρξα θαυμαστής του «γερμανικού θαύματος» —καλά τους τα έψαλε ο κ. Πάγκαλος, να μην τα ξαναμασούσε κιόλας— αλλά κάποια απλά και σωστά μέτρα για τον πολύ κόσμο πώς να τα παραβλέψεις;

— Όταν σου βάζουν τηλέφωνο σε μια βδομάδα, το πολύ 10 μέρες, απ' όταν κάνεις την αίτηση και **χωρίς να πληρώσεις ούτε ένα μάρκο;**

— Όταν μπορείς με μια απλή δήλωσή σου στην Τράπεζα και την αντίστοιχη υπηρεσία να πληρώνεις **απευθείας** τους λογαριασμούς: ρεύματος, νερού, τηλεφώνου, ενοικίου, ασφάλειας αυτοκινήτου, τελών κυκλοφορίας, φόρου εισοδήματος κ.α. Όταν λέμε απευθείας, εννοούμε ότι ο λογαριασμός πάει κατευθείαν στην Τράπεζα, που τον πληρώνει αμέσως, ακόμα κι αν ο λογαριασμός σου κάποια στιγμή δεν έχει χρήματα. Φυσικά θα τα πάρει αυτόματα μόλις κατατεθεί —απευθείας κι αυτός— ο μισθός σου.

— Τα λεωφορεία και το μετρό περνάνε από κάθε στάση με ακρίβεια λεπτού. Και κάτι απίθανο κι όμως αληθινό. Σε απεργία 2 - 3 ημερών το 1991, αμέσως μετά τη λήξη επέστρεψαν τα ανάλογα χρήματα (5 - 8 μάρκα) όσων επιβατών χρησιμοποιούσαν κάρτα απεριορίστων διαδρομών. Με την επίδειξή της, χωρίς αίτηση κι άλλες κουτοπονηριές ελληνικής εφεύρεσης.

— Δεν υπάρχουν φροντιστήρια, μόνο ινστιτούτα ξένων γλωσσών. Ούτε φακελάκι στα νοσοκομεία.

Τελειώνω μ' ένα χαρακτηριστικό περιστατικό, που σίγουρα θα σας φανεί σαν ανέκδοτο και μάλιστα παρατραβηγμένο:

Πάω στη γερμανική Τράπεζα που πληρώνομαι το μισθό μου. Η ελληνίδα υπάλληλος λείπει προσωρινά, για λίγα λεπτά με πληροφορούν. Μπροστά από το γραφείο γκισέ έχει δυο καρέκλες και κάθομαι. Η διπλανή υπάλληλος μόλις ξέμπλεξε με την πελάτισσα που εξυπηρετούσε, ήρθε στο γκισέ που περίμενα και με ρωτάει ευγενέστατα:

— Μήπως μπορώ να σας εξυπηρετήσω εγώ;

— Ευχαριστώ, θα περιμένω την κυρία...

Δεν πέρασε ένα λεπτό και δεύτερη υπάλληλος, γερμανίδα πάντα, με ρωτά:

— Μπορώ να σας βοηθήσω;

— Ευχαριστώ, αλλά θα περιμένω την κυρία...

— Πολύ καλά, δεν θ' αργήσει να επιστρέψει.

Πώς σας φάνηκε; Σαν ψέμα ε; Κι όμως είναι ένα συνηθισμένο γεγονός σε Τράπεζες και υπηρεσίες στη Γερμανία. Άμποτε να το δούμε και στον τόπο μας. Να δει μια άσπρη μέρα και ο ανώνυμος Έλληνας πολίτης. Που πληρώνει και δεν απολαμβάνει. Που προσφέρει χωρίς να παίρνει.

Δεν φταίω εγώ αν το θέμα φάνηκε και πολιτικό. Ανθρώπινο ήταν...

Άρτα, Γενάρης 1994
Σπύρος Γιάννος

ΤΖΕΝΗ - ΔΙΑΜΑΝΤΗ - ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΕΡΗΜΟΚΚΛΗΣΙ

Εκεί ψηλά στων βράχων μέσα τη σιγή
φαντάζει Ερημοκκλήσι Ερειπωμένο.
—Μία Παναγιά γλυκιά Θαυματουργή—
που έμειν' από χρόνια ξεχασμένο.

Ολόγυρα το επλουμίσανε φυλλιές
της λησμονιάς το κέντησαν τα χόρτα.
Έξω κρινάκια, αγκάθα σπάρτα κυκλαμιές
κι αγριόχορτα του φράξανε την πόρτα...

Μα κείνη ανοίγει γιατί ειν' πολύ παλιά
και με το πρώτο άγγιγμα τ' αγέρα
λες και το σπρώχνει με τα χέρια η Παναγιά
να μας δεχτεί μ' ευχές και καλημέρα.

Ο χορός του Συλλόγου μας

Πραγματοποιήθηκε με επιτυχία, στις 4 Φεβρουαρίου 1994 ο ετήσιος χορός του Συλλόγου μας στην Άνω Ηλιούπολη στο Κέντρο «ΑΠΟΒΡΑΒΟ».

Έκτακτη συμμετοχή: Κλαρίνο ο Γιώργος Ψυχογιός και ο τραγουδιστής του Βουνού και του Κάμπου Χρήστος Φωτίου. Τους ευχαριστούμε. Εκτάκτως συμμετείχαν φίλοι της Ελένης Αντωνίου Γεν. Γραμματέως. Κλαρίνο και τραγούδι ο Αφοί Ζαφειρόπουλοι.Επίσης τους ευχαριστούμε.

Παραβρέθηκαν ο Κώστας Αλεξίου Πρόεδρος της Πανηπειρωτικής και ο Δημ. Γκορόγιας Πρόεδρος της ΟμοσπονδίαςΤζουμέρκων, ο Βουλευτής κ. Θ. Κολιοπάνος, ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Κονταξής, ο Αντώνης Κοντός Πρόεδρος της Αδελφότητος Διστρατιωτών, ο κ. Κώστας Ζανίκας Πρόεδρος της ΑδελφότηταςΣκούπας. Από την Αδελφότητα Ανεμορράχης ο Γιώργος Τριάντος.

Το χορευτικό είχε μια καλή παρουσίαση στο χορό του Συλλόγου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

— Στην εκκλησία του Αγίου Κωνσταντίνου Γλυφάδας στις 6 του Μάρτη έγιναν οι γάμοι της Αγαθής Κ. Θεοχάρη από τη Φτέρη Κεντρικού και του Κωνσταντίνου Πάλμπο.

Η εφημερίδα μας τους εύχεται μια ζωή ευχάριστη.

— Στις 5 Δεκέμβρη '93 έγιναν οι γάμοι του Δημήτρη Μιχαλόπουλου και της Ελένης Αγγέλη.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η Ρούλα Δ. Αντωνίου και ο Γιάννης Αγγελόπουλος απέκτησαν αγόρι στις 28 Γενάρη. Τους ευχόμεθα να τους ζήσει.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Στις 11 Δεκέμβρη '93 η Σταυρούλα Σφήκα και ο Χρυσόστομος Σταύρου βάπτισαν το αγοράκι τους και του έδωσαν το όνομα Θεόδωρος.

Θάνατοι

— Στις 10 Φεβρουαρίου 1994 πέθανε στα Αντρειά Κεντρικού ο Πέτρος Διαμάντης ετών 75 και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο Ναζαίων Κεντρικού ΑΡΤΑΣ.

— Πέθανε η Φώνη, σύζυγος Μιχάλη Κώτση, στα Πιστιανά ΑΡΤΑΣ και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο Πιστιανών ΑΡΤΑΣ. Ο Νίκος και Λουκία Θεοδώρα εκφράζουν βαθιά συλλυπητήρια στο σύζυγό της φίλο μας Μιχάλη Κώτση.

— Πέθανε στις 8.2.94 ο Βασίλης Αλ. Μιχαλόπουλος ετών 64 και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο Άρτας. Το μεγάλο κενό στη σύζυγο και τα παιδιά του είναι Αναντικατάστατο.

— Πέθανε στις 15.1.94 ο Βασίλης Μπόμπολης 68 χρόνων και κηδεύτηκε την επομένη στο Νεκροταφείο Αγία Βαρβάρα Ροδαυγής.

Αλησμόνητε Βασίλη Μπόμπολη, ο ξαφνικός και άδικος χαμός σου άφησε ένα μεγάλο κενό στη σύζυγο και τα παιδιά σου. Περήφανα πήγες να γίνεις καλά από την καρδιά σου, αλλά η μοίρα σε έστειλε στο θάνατο. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκέπασε.

— Πέθανε στις 21.1.94 η Βικτωρία Σ. Σφήκα 72 χρόνων και κηδεύτηκε την επομένη στο Νεκροταφείο Κρυονερίου Κεντρικού.

Λίγα λόγια για τις χάρες, τις αρετές που είχε μέσα της, την ανθρωπιά που έδειχνε για όλους τους συμπατριώτες, τους συγγενείς και ιδιαίτερα στα τρία καλά παιδιά που μεγάλωσε. Η Βικτωρία ήταν άνθρωπος Αναντικατάστατος, πολύ δυνατή στην οικογένεια, στα εργόχειρα. Ακόμα και στην αρρώστεια της μέχρι τα τελευταία της πιστή στο Θεό και στο θάνατο. Ήθελε να βλέπει τα αγαπημένα της πρόσωπα. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σκεπάζει.

— Στην εφημερίδα ΑΡΑΧΘΟΣ στο φύλλο Δεκέμβριος-Ιανουάριος και στη στήλη «ΠΕΝΘΗ» γράφτηκε: «πέθανε και κηδεύτηκε η Σοφία Θωμά Παλάβους», αντί για Σοφία Θ. Αναστοσοπούλου. Το επώνυμο Παλάβου έχει αντικατασταθεί πριν 45 (σαράντα πέντε) χρόνια.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

— Στις 19.3.94, ημέρα Σάββατο, στους Ναζαίους, έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο του Πέτρου Διαμάντη από τα Αντριά.

— Στις 27 Φεβρουαρίου 1994 στον Ιερό Ναό Αγίου Κων/νου Κρεονερίου Κεντρικού έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο της Βικτωρίας, συζύγου Σωκράτη Σφήκα. Παρέστησαν στενοί συγγενείς και φίλοι από την Αθήνα καθώς και πολλοί συγχωριανοί μας. Ο σύζυγός της Σωκράτης Σφήκας στη μνήμη της παρέθεσε γεύμα στην ταβέρνα του συγχωριανού μας Χρήστου Μπλέτσου.

— Στις 16.1.94 έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής Ευαγγελίας Ν. Καλιακάτσου, στον Άγιο Κων/νο και Ελένης, Νεκροταφείο Ζωγράφου παραβρέθηκαν πολλοί συγγενείς, φίλοι και πατριώτες.

— Στις 13.2.94 έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής Ολυμπίας Ναπ. Καλιακάτσου στον Άγιο Βασίλειο Περιστερίου με συμμετοχή πολλών συγγενών, φίλων και πατριωτών.

Επικήδειος του Νίκου Τερζόγλου Προέδρου ΠΕΑΕΑ

Αγαπητέ μας Γιάννη.

Σήμερα, όλοι οι Αντιστασιακοί μαζί με την αγαπημένη σου συντρόφισσα της ζωής Θεοδώρα και τα παιδιά σου Κώστα και Διονύση, τα εγγόνια σου και τους άλλους συγγενείς σου, σε ξεπροβοδίζουμε στο τελευταίο σου ταξίδι, με μεγάλη θλίψη.

Ολόκληρη η ζωή και η δράση σου στέκεται παράδειγμα σε όλους μας.

Από πολύ μικρός στάθηκες στο πλευρό του εργαζόμενου Λαού της Ελλάδας.

Σαν μόνιμος Αξιωματικός του Στρατού, πολέμησες με ανδρεία στην Αλβανία.

Στη διάρκεια της Κατοχής απ' την αρχή πάλαιψες ενάντια στη φασιστική Κατοχή και έφτασες να γίνεις Υπασπιστής - Υποδιοικητής του 3/40 Συντάγματος του ΕΛΑΣ.

Βοήθησες αποφασιστικά στον αφοπλισμό του ιταλικού τμήματος στο χωριό Κωστακή της Άρτας.

Πήρες ενεργό μέρος σε πολλές μάχες στην περιοχή Ηπείρου. Σε μια απ' τις σοβαρότερες μάχες του ΕΛΑΣ, στη μάχη για την κατάληψη της Αμφιλοχίας, ήσουν από τους άμεσους οργανωτές και διευθυντές της όλης επιχείρησης.

Η τότε Κυβέρνηση του Βουνού σου απένειμε το Αριστείο του Εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα και πρότεινε την προαγωγή σου επ' ανδραγαθεία για τη δράση σου αυτή για την οποία ήσουν υπερήφανος.

Μετά την απελευθέρωση και την παράδοση των όπλων, ακολούθησες την τύχη όλων, όσων έμειναν πιστοί στα ιδανικά του ΕΑΜ. Έτσι, φυλακίστηκες στη Λευκάδα και στην Άρτα, πάνω από 10 μήνες. Έκανες εξόριστος στη Λήμνο, στον Αη-Στράτη, και στην απομόνωση Αξιωματικών στη Μακρόνηση, συνολικά πάνω από 7 χρόνια.

Αρκετά χρόνια δούλεψες στην παρανομία. Στη διάρκεια της χούντας, αναγκάστηκες να αυτοεξοριστής στη Γαλλία.

Μετά τη μεταπολίτευση από το 1974 που γύρισες στην πατρίδα συνέχισες τον αγώνα, μέσα από τις γραμμές της ΠΕΑΕΑ. Ταυτόχρονα, πρόσφερες τις υπηρεσίες σου, σαν εκλεγμένος Δημοτικός Σύμβουλος του Δήμου Ζωγράφου.

Ήσουν ένα από τα πρώτα στελέχη που πάλαιψαν για την οργάνωση της ΠΕΑΕΑ. Η δράση σου, σαν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και ιδιαίτερα σαν Ταμίας, βοήθησε στο ξεπέρασμα των οικονομικών δυσκολιών της οργάνωσης.

Ήσουν πάντα, ο πρωτοπόρος, άξιος οργανωτής σε όλες τις εκδηλώσεις της οργάνωσης.

Αποφασιστικά πάλαιψες για την αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης και για την ηθική και υλική αποκατάσταση των αγωνιστών της.

Όλοι οι συνεργάτες σου σε θυμούνται σαν τον σύντροφο και συναγωνιστή που με τη δραστηριότητά σου, την ακούραστη αϊκινησία σου, την αδελφική σου καλωσύνη, αλλά και την επιμονή στη σωστή εκπλήρωση των υποχρεώσεων, δημιουργούσες ένα ***ευχάριστο περιβάλλον,*** *με αποτέλεσμα πάντα καλό για τους σκοπούς της οργάνωσης.*

Θυμώσαστε, με συγκίνηση την τελευταία συμμετοχή σου, παρά τις δυσκολίες της υγείας σου, όταν ήρθες και παρακολούθησες την εκδήλωση για την επέτειο του ΕΑΜ στην Καισσαριανή στις 27 Σεπτέμβρη 1993.

Αποτελεί παράδειγμα για μίμηση και για τους νέους η σταθερή, επίμονη, ανυποχώρητη πίστη στην ιδεολογία του ΚΚΕ, για τα ιδανικά τα οποία πάλαιψες, σαν μέλος και στέλεχός του, πάνω από 52 ολόκληρα χρόνια μέχρι την τελευταία πνοή σου.

Ναι, αγαπημένε μας Γιάννη.

Όλοι οι αντιστασιακοί, μαζί με τους αγαπητούς συγγενείς σου, δεν θα ξεχάσουμε τη σεμνή σου μορφή.

Ας είναι ελαφρό το χώμα που θα σε σκεπάσει.

Ζωντανή θα μείνει η μνήμη σου σε όλους μας.

Ακολούθησαν και άλλοι επικήδειοι. Ο Δήμος Ζωγράφου για την προσφορά του στο Δήμο τοποθέτησε την σωρό του στο Μαυσωλείο του Δήμου Ζωγράφου.

Πέθανε 14-3-94.

Εκηδεύθη 15-3-94.

Νεκροταφείον Ζωγράφου

Θάνατος αγωνιστή

Πέθανε και κηδεύτηκε την Τρίτη 15/3 στο Νεκροταφείο Ζωγράφου, ένας ακόμα παλαίμαχος αγωνιστής του κομμουνιστικού κινήματος και της Εθνικής Αντίστασης: Ο **ΓΙΑΝΝΗΣ Κ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ,** απόστρατος αξιωματικός και στέλεχος επί πολλά χρόνια του ΚΚΕ.

Γεννήθηκε το 1908 στην Πλατανούσα Ν. Ιωαννίνων. Ο πατέρας του ήταν έμπορος. Κατατάχτηκε εθελοντής στο στρατό (μόνιμος υπαξιωματικός). Στον Ελληνο-ιταλικό πόλεμο πήρε μέρος με το βαθμό του ανθυπολοχαγού. Στην κατοχή εντάχτηκε στις γραμμές του ΕΛΑΣ. Αρχικά τοποθετήθηκε διοικητής του Β΄ Υπαρχηγείου και κατοπινά στρατιωτικός διοικητής του Υπαρχηγείου ΕΛΑΣ Ηπείρου. Το Σεπτέμβρη του 1943 ανέλαβε τη διοίκηση του 2ου Τάγματος του 3/40 συντάγματος του ΕΛΑΣ. Από το Δεκέμβρη του 1944 μέχρι το Φλεβάρη του 1945 χρημάτισε υπασπιστής του Συντάγματος. Πήρε μέρος σε πολλές μάχες. Για τη Μάχη της Αμφιλοχίας τιμήθηκε με το Αριστείο του Εθνικο-απελευθερωτικού Αγώνα. Προτάθηκε στην ΠΕΕΑ για προαγωγή. Ταυτόχρονα ήταν και βοηθός του κομματικού καθοδηγητή του 3/40 Μήτσου Πομώνη.

Μετά την απελευθέρωση κι ως το Γενάρη του 1946 δούλεψε σαν συντάκτης της «Ελεύθερης Ελλάδας» και παράλληλα εξέδιδε τη βδομαδιάτικη εφημερίδα «Ηπειρωτικά Νέα». Το Φλεβάρη του 1946 πιάστηκε και κλείστηκε στις φυλακές της Λευκάδας και της Άρτας. Το 1946 μέχρι το 1948 πέρασε στην παρανομία. Από τον Αύγουστο 1948 μέχρι το 1953 εξόριστος σε Μούδρο, Μακρονήσι και Αη-Στράτη. Από τον Οκτώβρη 1953 μέχρι τον Οκτώβρη του 1955 μέχρι στην παρανομία. Από το Νοέμβριο 1955 μέχρι Ιούλη 1956 γραμματέας της Οργάνωσης Αξιωματικών της ΕΔΑ. Αύγουστος 1956 - Μάρτης 1958 υπεύθυνος Εθνικοτοπικής Ηπείρου της ΕΔΑ. Το 1963 υποψήφιος βουλευτής της ΕΔΑ στα Γιάννενα. Το 1964 εκλέχτηκε δημοτικός σύμβουλος Ζωγράφου κι επανεκλέχτηκε επανειλημμένα στο πόστο αυτό. Με την κήρυξη της δικτατορίας της χούντας πέρασε στην παρανομία. Από τον Ιούλη 1967 μέχρι το 1972 κατέφυγε στη Γαλλία, όπου ήταν γραμματέας της ΕΔΑ στο Παρίσι και παράλληλα και της ΚΟ Γαλλίας του ΚΚΕ. Τον Αύγουστο του 1972 γύρισε κρυφά στην Ελλάδα στον παράνομο μηχανισμό του ΚΚΕ Αθήνας. Το 1974 ήταν υποψήφιος βουλευτής του ΚΚΕ στην Άρτα. Την ίδια εποχή εκλέχτηκε μέλος του ΚΣ της ΠΕΑΕΑ. Το 1977 ήταν πάλι υποψήφιος βουλευτής του ΚΚΕ στην Άρτα.

Ως τη μέρα του θανάτου του ήταν μέλος του ΚΟΒ Άνω Λιοσίων του ΚΚΕ. Ο ίδιος περηφανευόταν ότι αν δεν είχε στο πλευρό του την εξαίρετη σύζυγό του **ΘΕΟΔΩΡΑ** δε θα τα 'βγαζε πέρα στη δύσκολη ζωή και τον αγώνα.

Μπάρμπα Γιάννη, οι αγώνες σου δεν πήγαν χαμένοι, όπως πιστεύουν πολλοί. Οι λαοί ξεκουράζονται και ετοιμάζονται για νέους αγώνες κατά του ιμπεριαλισμού.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

	Δρχ.
Γιάννος Σπύρος	3.000
Γιώτη Ευτυχία	1.500
Μάνος Ε. Βασίλης	2.000
Αναστασόπουλος Θ. Δημ.	5.000
Δράκος Ευάγγελος	1.000
Καμπρής Ντίνος Άρτα	5.000
Φούκας Περικλής	1.000
Τριάντος Σωτήρης	1.000
Χουλιάρας Χρ. Σωκρ.	5.000
Αράπης Α. Γιάννης	4.000
Αράπη Α. Καλλιόπη	1.000
Γιακουμής Κυριάκος	1.000
Παπανικολάου Βασ.	1.500
Κοντός Αντώνης	3.000
Καμπρή-Τσούνη Αλεξ.	2.000
Μάνος Α. Κώστας	1.500
Μπακή Μαρία	1.000
Πέπα-Μιχάλη Ντίνα	1.000
Κούβελα-Μιχάλη Κασιανή	1.000
Τατσής Χρ. Λεωνίδας	5.000
Ψυχογιού-Μπάτση Αμ. στη μνήμη ξαδέλφου Μήτσου Παπαγιώργη	10.000
Από τα παιδιά της Βικτωρίας Σφήκα	15.000
Παπαϊωάννου Τζένη	2.000
Καλιακάτσος Δ. Τηλέμ.	2.000
Καλιακάτσος Δ. Γεωργ.	2.000
Καλιακάτσος Χ. Δημ.	1.000
Σταύρου Χρυσόστομος	3.000
Καλιακάτσος Δ. Ηλίας	1.000
Καλιακάτσος Χρ. Δημ.	2.000
Καλιακάτσος Χρ. Βασ.	2.000
Καλιακάτσος Γιάννης	2.000
Λυττάκης Παναγιώτης	1.000
Καλλιμογιάννη-Παπαδημητρίου Κων/να	2.000
Κίτσος Δ. Νικόλαος	1.000
Λαμπράκης Κ. Πέτρος	3.000
Διαμάντη Αθηνά	1.000
Κυρίτση Αριστέα	1.000
Βόβλας Χρ. Αρίστος	5.000
Θεοχάρης Γιάννης και Λούλα	5.000
Μπαβάς Σταύρος	1.000
Κεραμίδα Αντιγόνη	2.000
Καλιακάτσος Ν. Κώσ.	2.000
Ψυχογιός Γιώργος και Ευφροσύνη	3.000
Χουλιάρας Χρ. Σωκρ.	2.000
Καρπούζης Γεώργ. και Νίτσα	3.000
Τσούνη Αλεξάνδρα	1.000
Τσούνης Κώστας	2.000
Αντωνίου Κώστας	2.000
Αντωνίου Βασίλης	1.000
Ρακόπουλος Κώστας	1.000
Ρακοπούλου Αναστ.	1.000
Παππάς Σπύρος	2.000
Μάνος Δ. Δημήτρης	3.000
Καλιακάτσος Α. Σπύρ.	1.000
Καλιακάτσου Γ. Βούλα	1.000
Σπύρος Κ. Γιώργ.	3.000
Αναστασόπουλος Βασ. και Ειρήνη	5.000
Καμπρή Χρυσαυγή	2.000
Μπαλομούρας Οδ. Γιάν.	1.000
Μπόμπολης Θεοφάνης	1.000
Ζιανίκας Βαγγέλης	1.000
Γεωργογιάννη Γεωργία	2.000
Σφήκας Θεόδωρος	5.000
Σταύρακας Γιώργος και Ελευθερία	2.000
Κοντός Αντώνης	2.000
Κατσινέλης Χρήστος	5.000
Κουτσοσπύρος Ευριπ.	1.000
Ψυχογιός Χριστόδουλος	1.000
Αντωνίου Ε. Χρήστος	5.000
Τσαλίκης Κώστας	2.000
Ζαχαρής Χρήστος	2.000
Οικονόμου Αρίστος	5.000
Παππάς Βασίλης και Φωτεινή	5.000
Χουλιάρας Δήμος	2.000
Ζιώγας Βασίλης	3.000
Τατσής Ευθύμιος	1.000
Καληβέτη Αναστασία	1.000
Οικ. Θ. Καλιακάτσου στη μνήμη Γιούλας Καλιακάτσου	10.000
Θεοδώρα Δ. Αγαθή στη μνήμη Δ. Θεοδώρα	2.500
Νάση Ελευθερία	2.000
Θεοδώρας Γιάννης και Βασιλεία	1.000
Αναγνωστάκης Βασ. και Μαρίτσα	2.000
Αντωνίου Ι. Χρήστος τέως πρόεδρος	2.000
Τατσής Αριστοτέλης	1.000
Αναστασοπούλου-Κατερινοπούλου Ντίνα	2.000
Αλεξίου Κώστας πρόεδρος Π.Σ.Ε.	5.000
Σιώζου Βάια	5.000
Τσιβόλας Βασίλης	2.000
Φεύγας Στέφανος	2.500
Φεύγα Κ. Καλλιόπη	2.500
Παπανικολάου Θεοδ. στη μνήμη συζύγου της Γιάννη	10.000

Στη μνήμη του ξαδέλφου μου Μήτσιου Παπαγιώργου, που ζήσαμε τα παιδικά μας χρόνια στο χωριό, προσφέρω στο Σύλλογο ΑΡΑΧΘΟΣ δέκα χιλιάδες (10.000) δρχ.

ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ ΣΟΥ ΞΑΔΕΛΦΕ.

Αμαλία Ψυχογιού-Μπατσή

«Σατανισμού»... συνέχεια

Κυριακή 2 του Γενάρη 1994 και ο παπάς στο Κρυονέρι. Ενώ τελειώνει η Λειτουργία, ο συγχωριανός μας πατήρ Μάξιμος (κατά κόσμον Γεώργιος Θεοχάρης) ανεβαίνει στο Βήμα για το κήρυγμα του Ευαγγελίου.

Η απαίτηση του βαθμοφόρου της Εκκλησίας μας είναι να κατεβούν οι εικόνες του ναού, επειδή έχουν την υπογραφή ενός άλλου συγχωριανού μας του Γεωργίου Αράπη.

Και η αιτία: επειδή ο αείμνηστος Γ. Αράπης ήταν **κομμουνιστής.**

Κυριακή 2 του Γενάρη 1994. Η τηλεόραση να μας βομβαρδίζει συνέχεια με τις αποκαλύψεις για το κύκλωμα των σατανιστών και η φρίκη να φτάνει στην κορύφωσή της με τα γεγονότα της Ερμιόνης...

Γέλασα στην αρχή, όταν έμαθα το συμβάν. Ευτυχώς, σκέφτηκα, υπάρχουν και τα καμώματα του Μάξιμου για να ξεχνάμε την πραγματικότητα. Αργότερα, βλέποντας τους χωριανούς μου αναστατωμένους, λυπήθηκα για ό,τι έγινε. Και το βράδυ που ξανασχολιαζόταν το θέμα στο καφενείο, ένιωθα μια κρυφή συμπάθεια προς τον πατέρα Μάξιμο. Τον συμπονούσα...

Όχι, δεν αναφέρω το περιστατικό εξαιτίας της αγανάκτησης. Ούτε για να κατακεραυνώσω την όποια ιδεολογική πλευρά έχει το όλο ζήτημα. Τέτοιου είδους αναφορές, προσωπικά, μόνο τον οίκτο μου προκαλούν στη σημερινή εποχή. (Ας συμμαζέψουν τον πάτερ Μάξιμο αυτοί που τους εκθέτει).

Αξίζει όμως τον κόπο να καταγραφεί κάτι που πέρασε σχεδόν απαρατήρητο. Ένα δάκρυ που φάνηκε στις άκρες των ματιών του παπα-Χρήστου και που ο ίδιος φρόντισε να περάσει απαρατήρητο. Δεν ξέρω ποια συναισθήματα της ψυχής του, πότιζαν εκείνες οι μικρές σταγόνες. Εκείνο όμως που ξέρω είναι, πως στην εποχή που ζούμε, μας είναι πολύτιμες. Για όλους μας. Και για τους πιστούς. Και για τους λιγότερο πιστούς.

Κώστας Σαλαγιάννης

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ
Εφημερίδα του
Πολιτιστικού Συλλόγου
Κεντρικιωτών Άρτας
Εκδότης:
Καμπρής Κώστας
Βαρβάκη 54, Αθήνα
Τ.Κ. 114 74
Τηλ.: 64.20.051
Συντακτική Επιτροπή:
Βίκη Καραγιάννη - Αράπη
Κώστας Καμπρής
Γιάννης Ψυχογιός

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ TOURS
ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΩΝ ΠΟΥΛΜΑΝ
ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ-ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Γράμμου 44, Τ.Κ. 161 51, Αργυρούπολις - Αθήνα
Τηλ. 993.1200 - 991.5598 - 991.7531 - FAX 993.2462
ΚΩΣΤΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΤΕΙΛΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ ΚΟΒΕΙ ΤΗΝ ΠΙΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΒΡΑΒΕΥΕΙ ΕΠΙΛΕΚΤΑ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Συνέχεια από σελ. 1

στον υπερκομματικό χαρακτήρα του, τονίζοντας ότι η κομματική εμπάθεια είναι σαράκι που τρώει τις σάρκες των Συλλόγων και του Έθνους, γενικότερα.

Με έκδηλη συγκίνηση και ενθουσιασμό, αναφέρεται στην ομόφωνη απόφαση του Ηπειρωτικού Συλλόγου ν' απονείμει τιμητικό βραβείο (αναμνηστική πλακέτα) σε μέλη και φίλους του Συλλόγου, διότι επί σειρά ετών πρόσφεραν πολύτιμες πνευματικές, καλλιτεχνικές και υλικές υπηρεσίες προς το Σύλλογο και συνέβαλαν αποφασιστικά στην επιτυχία της αποστολής του.

Εκ μέρους των βραβευμένων μίλησε ο υποφαινόμενος.

Θερμό χαιρετισμό απηύθυνε προς τους προσκεκλημένους ο Δήμαρχος της πόλης Θεόδωρος Γεωργάκης. Γλαφυρός όπως πάντα κι ενθουσιώδης, με τον πλούσιο σε ιδέες και νοήματα λόγο του, ο κ. Γεωργάκης τόνισε το σημαντικό ρόλο που παίζουν στην κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη του τόπου οι εθνικοτοπικοί Σύλλογοι και πρόβαλε σαν παράδειγμα προς μίμηση τον Ηπειρωτικό Σύλλογο, που πρωτοπορεί και παραδειγματίζει.

Υπέροχοι και θεαματικοί οι χοροί των καλλίγραμμων νεαρών του χορευτικού συγκροτήματος. Συγκινούν και ενθουσιάζουν τους καλεσμένους. Το κλαρίνο, το βιολί και το λαούτο, σ' ένα υπέροχο αρμονικό συνταίρισαμα, μας μεταφέρουν νοσταλγικά, με τους γλυκόηχους σκοπούς τους, στη μακρινή Ήπειρο, την ποθητή πατρίδα μας.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΠΑΣ
(Ο Ιερομνημίτης)

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟΥ ΚΩΣΤΑ Ι. ΠΑΠΠΑ
(Του Ιερομνημίτη)

Αιδεσιμότατε, κύριε Υπουργέ, κύριε Δήμαρχε, κύριοι Βουλευτές, κύριοι Δημοτικοί Σύμβουλοι, κύριοι Πρόεδροι Συλλόγων και Φορέων

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Ηπειρωτών Ηλιούπολης

Αγαπητοί πατριώτες και φίλοι

Μια ευχή σε όλους σας, εκλεκτοί παριστάμενοι σ' αυτό το όμορφο γιορταστικό πρωινό, που ο Ηπειρωτικός Σύλλογος κόβει την πίτα του και βραβεύει συγχρόνως μέλη και φίλους του για την υλική, ηθική και πνευματική του προσφορά στο Σύλλογο και γενικότερα στην Ηπειρωτική Πατρίδα.

Ευχή για τον καινούργιο χρόνο 1994. Ευχή που να ταιριάζει στην ταραγμένη εποχή που ζούμε, με τα δεινά και τα προβλήματά της.

Μια ευχή, να σταματήσει η φρίκη του πολέμου και ξεσπιτωμός. Να στερέψει το δάκρυ. Ν' ανθίσει η γη χαρούμενη και να τραγουδήσουν τα παιδιά.

Και πιστεύω πως δεν θα βρω καλύτερη από τις τρεις γλυκόηχες λεξούλες: Ειρήνη - αγάπη - ανθρωπιά.

Φίλτατε κύριε Πρόεδρε, ένα θερμό «ευχαριστώ» σε σας και στο άξιο Διοικητικό Συμβούλιό σας, αλλά και στο κάθε μέλος του Συλλόγου χωριστά, για την απόφαση που πήρατε, την τόσο τιμητική, να μας απονείμετε το τιμητικό αυτό βραβείο.

Ένα ευχαριστώ απ' όλους τους βραβευόμενους σήμερα εδώ, με το δικό μου στόμα.

Αλλά και σ' όλους που προσήλθατε αυτή την ώρα και θερμαίνετε με την αξιόλογη παρουσία σας την ατμόσφαιρα αυτή, ένα θερμό και μεγάλο «ευχαριστώ».

Τέτοιες στιγμές και τέτοιες χαρές δεν περιγράφονται με λόγια, γιατί της καρδιάς το σκίρτημα και της ψυχής η φλόγα είναι ψυχικές καταστάσεις - συναισθήματα. Είναι άυλες εσωτερικές φωνές και ψυχικά σκιρτήματα κι εύκολα δεν λέγονται, γιατί τα λόγια είναι φτωχά. Καταγράφονται όμως στα φυλλοκάρδια μας ζωντανά κι ανεξίτηλα, κι ακτινοβολούν εκφραστικά στη ψυχή μας.

...Κι αυτή την χαρούμενη εκφραστική ακτινοβολία, σας καλώ, σας προσκαλώ, να την διακρίνετε στο πρόσωπό μου, στα πρόσωπα όλων μας. Να την διακρίνετε στα μάτια μας, που είναι ο καθρεφτης της ψυχής μας. Κι ας είναι αυτό μία επιπλέον δικαίωση της φιλότιμης απλοχεριάς σας και της ευγενικής σας απόφασης.

Αυτό που θέλω να εξομολογηθώ αυτή την ώρα, είναι η σκέψη που κάνω... μήπως δεν πρόλαβα να δώσω πιο πολλά... μήπως του χρωστάω ακόμα.

Κι είναι αυτό ακριβώς που με ανησυχεί και βαραίνει τη σκέψη μου... Γιατί οι τιμητικές διακρίσεις δεν είναι μόνο φιλοτίμηση, δηλαδή ένας ευγενικός τρόπος επικοινωνίας και επίδρασης, είναι και αποδοτική μέθοδος. Είναι πιο πολύ —πιστέψτε με ειλικρινά— μια συνεχής υπόμνηση χρέους. Μια υπόμνηση που γεννάει μέσα μου την ελπίδα και την προσδοκία πως θα μ' αξιώσει η μοίρα να προσφέρω τις πνευματικές μου δυνάμεις στην πρόοδο και τον πολιτισμό, στην Τέχνη, στην ομορφιά που έχει ο λόγος κι η ανθρώπινη δημιουργία.

Όσο για τον Ηπειρωτικό Σύλλογο, φίλοι πατριώτες, θα ήθελα να τον διαβεβαιώσω με τον πιο επίσημο τρόπο, πως όσα έκανα και του πρόσφερα κατά καιρούς με το λόγο και την πένα μου, δεν ήταν προϊόν συναισθηματισμού και πατριωτικού χρέους... Πως δεν τον επαίνεσα άδικα... Πως δεν ήταν αυτό που λέει του λαού μας ο σοφός λόγος: «Αν δεν παινέσεις το καλύβι σου, πέφτει και σε πλακώνει».

ΟΧΙ. Όσα έγραψα γι' αυτόν και του πρόσφερα, ήταν γιατί του άξιζε. Γιατί χρόνια τώρα, και θα τον προσδιορίσω ακριβέστερα από την προεδρία του αείμνηστου Χριστόφορου Παππά, που ήταν ο κύριος συντελεστής απόκτησης της ιδιόκτητης στέγης του, ο Ηπειρωτικός Σύλλογος πορεύεται σωστά το δρόμο του. Και τον πορεύεται με σύνεση, με αισιοδοξία και με αποτελεσματικότητα.

Τραβάει μπροστά με την άσπιλη λευκή παντιέρα του Πατριωτισμού... Αυτή, πoυ το λευκό της χρώμα, σε μια ιδανική σύνθεση και αρμονία. περιέχει όλα τα χρώματα... Γιατί δίκαια μπορεί να καυχηθεί πως συσπειρώνει το Ηπειρωτικό στοιχείο, θερμαίνει τις ρίζες του, διατηρεί τα ήθη - έθιμα και τις παραδόσεις του. Γιατί έχει οράματα και ιδανικά και έκδηλη τη βούληση να εγγίσει τους ευγενικούς του στόχους...

Η τιμητική διάκριση που γίνεται στο πρόσωπό μου και στα πρόσωπα όλων που επιλέξατε, αγαπητοί φίλοι του Ηπειρωτικού Συλλόγου, αντανακλά πρώτα απ' όλα σε σας τους ίδιους και σας τιμά όμοια με τους τιμώμενους...

Αντανακλά στην κοινωνία αυτής της πόλης και στην εποχή μας, και προσφέρεται σαν
παράδειγμα προς μίμηση. Δείχνει ευγένεια ψυχής, πνευματική ανησυχία, μεταρσίωση και ευαισθησία.

Γιατί είναι πράγματι συγκινητικό και ευχάριστο να αναγνωρίζουν οι συνάνθρωποί σου το έργο και την προσφορά σου. Να σου δίνουν φτερά και κουράγιο με την ανθρώπινη συμπεριφορά τους.

Εύγε σας, φίλτατοι του Ηπειρωτικού Συλλόγου. Σε μια εποχή δύσκολη, σαν αυτή που ζούμε και που το σαράκι της φθοράς των αξιών κατατρώγει ιδανικά και οράματα, και στραγγαλίζονται Αλήθεια - Δίκαιο - κι Αρετή, σεις τον καλό αγώνα για το ΩΡΑΙΟ, το ΜΕΓΑΛΟ και το ΥΨΗΛΟ δίδετε με πίστη κι αφοσίωση, μνήμονες του σοφού λόγου του αρχαίου Περικλή των Αθηνών θυμηθήκατε και τον εφαρμόσατε: «Εκεί όπου κατά άριστο τρόπο η Αρετή επιβραβεύεται, εκεί οι πολίτες γίνονται άριστοι...».

ΣΙΡΙΑΛ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΑ ΑΝΤΡΙΑ

Μία μεγάλη στήλη και μια μικρότερη κάλυψαν οι δύο καλοί συμπαριώτες μας στον Άραχθο και γίνανε παράπονα από συμπαριώτες μας. Ας δούμε με λίγα λόγια το ζήτημα από την αρχή. Τα Αντριά ζητησαν νερό από τη γεώτρηση και απευθύνθηκαν στο κοινοτικό συμβούλιο στο χωριό μας. Το Κοινοτικό Συμβούλιο αποφάνθηκε δύο φορές που συνεδρίασε να πάρουν νερό τα Άντρια από τη γεώτρηση με πλειοψηφία. Εδώ διαφώνησαν ορισμένοι συγχωριανοί μας και δεν σεβάστηκαν την απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου. Το συζήτησαν κρυφά και βρήκαν καλό να παρουσιάσουν ένα χαρτί στους συγχωριανούς μας να υπογράψουν αναλφάβητοι και μη ενάντι στους Αντριοναζιώτες να μην πάρουν νερό. Εγώ ρωτάω μόνο τους δύο που γράψαν στον Άραχθο αν ξέρουν πως η Αγγελική Χρ. Μιχάλη η μακαρίτισσα πέθανε στα 90 χρόνια. Τα 70 σίγουρα τα πέρασε χωρίς νερό και αν είδαν ακόμα το συγχωριανό μας Λάμπρο Κ. Ψυχογιό κάθε καλοκαίρι να κρατάει στα χέρια του δύο παγούρια κίτρινα μεγάλα και να τρέχει στα ρέματα για νερό. Τώρα για τα παράπονα που κάνουν οι συμπατριώτες για τον Άραχθο δεν μπορεί να σιωπά σε αυτές τις ενέργειες στα κοινά προβλήματα. Θα έχει πάντα τη σωστή θέση. Θέλω ακόμα να ρωτήσω εκείνους που παραπονούνται ότι στην εφημερίδα γράφουν και βρίζουν να μας πουν για τους δύο αρθρογράφους ποιος τους έδωσε την αιτία να γράψουν αυτά τα κείμενα. Για μένα φαίνεται καθαρά η ομάδα που ξέκοψε από την απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου με απειλές προς όλες τις κατευθύνσεις στα συμβούλια και τους προέδρους. Έδωσαν την αιτία στους δύο καλούς συμπατριώτες και γράψαν αυτά τα κείμενα όπου το ένα κείμενο έχει νόημα για λύση του προβλήματος το άλλο μας λέει να περιμένουμε επ' αόριστο.

Εγώ πιστεύω τα οράματα όλων μας είναι ποτέ να μη μαλώνουμε αλλά δε πρέπει και να ξεκόβουμε άλλος εδώ και άλλος εκεί στα κοινά προβλήματα. Πρέπει να σεβόμαστε τις αποφάσεις των συμβουλίων και έχουμε καιρό να τους κρίνουμε για τα έργα τους.

Αντώνης Μάνος

17ο ΑΡΑΧΘΙΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

29 ΜΑΗ 1994

Στην Άνω Βαρυμπόμπη

Μια εικόνα από προηγούμενη εκδήλωση.

Εκδηλώσεις Συλλόγων

☛ Η Ομοσπονδία Τζουμέρκων με Πρόεδρο τον Δημήτρη Γκορόγια έκοψε την πίττα στις 20 Φεβρουαρίου στο κέντρο «ΚΑΣΤΕΛΛΟ». Πήραν μέρος πολλά χορευτικά της περιοχής και πολύς κόσμος.

☛ Η Αδελφότητα Ροδαυγής Άρτας έκανε τον ετήσιο χορό της στο κέντρο «ΝΥΧΤΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ» στις 11 Φεβρουαρίου.

☛ Η Αδελφότητα Ανεμορράχης έκανε το χορό της στο κέντρο «ΤΑ ΑΗΔΟΝΙΑ» στις 11 Φεβρουαρίου.

☛ Η Αδελφότητα ΣΚΟΥΠΑΣ έκανε το χορό της στην ταβέρνα «ΤΟ ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ» στο Πολύγωνο την Κυριακή μεσημέρι στις 20/2/93.

Πικραμένο ήταν

Πικραμένο ήταν

— Το 1994 με τις ευχές καλή χρονιά για τον Άγιο Κων/νο στο Κρυονέρι Κεντρικού στις 2.1.94 οι λίγοι που απόμειναν στο χωριό μας παρακολούθησαν τη θεία λειτουργία με τον παπά του χωριού μας. Ανάμεσά τους ήταν και ο συμπατριώτης Αρχιμ. Μάξιμος Θεοχάρης Ιεροκήρυξ.

Στο τέλος ο «παπα-Χρήστος ευγενέστατα είπε στον Μάξιμο μήπως θέλει να πει κάποιο κήρυγμα. Ο Μάξιμος αποδέχτηκε την πρόταση και άρχισε το κήρυγμα με θέμα ότι δεν πρέπει να έρχεται και στο Κρυονέρι στον Άγιο Κων/νο γιατί οι εικόνες στο τέμπλο της εκκλησίας τις έφτιαξε ο Γιώργος Αράπης που ήταν κομμουνιστής.

Εγώ θα προσπαθήσω να είμαι αντικειμενικός όσο βέβαια μπορώ. Η γενιά μου και η γενιά του Αρχιμ. Μάξιμο Θεοχάρη στα χρόνια εκείνα γνωρίσαμε τον αείμνηστο Γιώργο Αράπη όλοι μας. Έναν εξαίρετο άνθρωπο και πολύ καλός δάσκαλος και τα έργα του είχαν γίνει προσφορά στην εκκλησία. Έργα του υπάρχουν και στη Μητρόπολη Αθηνών. Μεγαλώνοντας η γενιά μας γνωρίσαμε τις ιδεολογίες και τις ζήσαμε στο πετσί μας και τις ζούμε και σήμερα. Τώρα να είναι σίγουρος ο ιεροκήρυξ Αρχιμ. Μάξιμος Θεοχάρης, τις εκκλησίες και τα κοινά του χωριού μας δούλεψαν, έχτισαν, σκέπασαν και πρόσφεραν και προσφέρουν και οι κομμουνιστές. Πώς τολμούν οι ελάχιστοι της Θεολογίας να εκμεταλλεύονται ζωντανούς και πεθαμένους μέσα από την εκκλησία να περάσουν τον Αντικομμουνισμό. Δεν έχουν το θάρρος στα τόσα μέσα που υπάρχουν, πλατείες καφενεία κ.λπ. και προσπαθούν να γκρεμίσουν τα έργα που μας χάρισαν οι γονείς και πρόγονοί μας που λύγισαν τα κορμιά τους και εκείνοι που πέθαναν ακόμα τρίζουν τα κόκαλά τους. Φαίνεται καθαρά ότι η πένα και τέχνη τους μας πρόσφεραν έργα αγάπης. Ασφαλώς υπολόγιζαν πως θα τους τιμήσουν και οι ελάχιστοι της Θεολογίας εις μνήμη τους με κηρύγματα αγάπης. Δυστυχώς τη μέρα αυτή στον Άγιο Κων/νο στο Κρυονέρι πέρασε το κήρυγμα μίσους από τον Αρχιμ. Μάξιμο Θεοχάρη ιεροκήρυξ συμπατριώτη μας.

Α.Μ.

Η φασουλάδα στην Πάρνηθα

Την Καθαρή Δευτέρα, μια ηλιόλουστη μέρα, έγινε η εκδήλωση της φασουλάδας στην Πάρνηθα. Για την πραγματοποίηση αυτής της ωραίας εκδήλωσης, εκτός από τα μέλη του Δ.Σ. βοήθησαν και οι:

1) Λούλα και Γιάννης Θεοχάρης
2) Γιάννης Ψυχογιός (οικογενειακώς)
3) Κώστας Τσούνης
4) Γιάννης Μπαλαούρας
5) Βασίλης Αναγνωστάκης
6) Κούλα και Αντώνης Μάνος
7) Χρήστος Κατσινέλης
8) Ευριπίδης Κουτσοσπύρος
και τους ευχαριστούμε.

Τα νόστιμα φασόλια τα πρόσφερε όπως πάντα ο Θόδωρος Νικ. Καμπρής. Τον ευχαριστούμε.

Παρόντες στην Πάρνηθα οι: Κώστας Αλεξίου Πρόεδρος Πανηπειρωτικής, Δημήτρης Γκορόγιας Πρόεδρος Ομοσπονδίας Τζουμέρκων και ο πάντα παρών Αντώνης Κοντός.